

Sükût U Vâveyla

– Şiirle.ŞAIRİ · 11 Mart 2014

Sükût-u Vâveyla

Gecedен düştü hayallerim yorgun ıslak kaldırımlara
kim gömdü karanlıklara gök kuşasını
çıkırın...

bir isyanın haykırışı içimde
sokak kayıp,
adres yok
birşeyler daha eksik...

dök eteğindeki çakıl taşlarını
saç savur
bir tarafımda düş yangınları
yanmak kolaysa yak,
kavur

bu sabah güneş balçıkla sıvanmış
ışığı çamurdan
ellemeyin gözyaşlarımı
bana annemi çağırın
o kessin saçlarımı

belki de büyümedim ben hala
dünüm takıldı geçmişe
ay'ı tutuklamıştı zaman
yıldızları bugün uğurladım
hüznüm kanıyor kabuk tutmayan yarasından

d u r d u r u n

şah damarını kesmişler boynumun
etrafım kan gölü
b o ğ u l u y o r u m

dediler ki bir masal bu
sonu mutlu bitmeyen
deniz, sal ve ben
yolculuk sabahı olmayan geceye
göm karanlığı karanlığa
haydi haykır vaveyla
belki de bu şeytanın öcü
tek tek yutkundum kelimeleri
boğazım düğüm düğüm
konuşursam,
susturun

k a n ı y o r u m

ilk harfleri vurdum, kan damlıyordu kelimelere
ardından bir kaç söz...
Seni seviyorum
artık cümle kuramıyorum...

ELİF KESKİN (KARABULUT)...ŞİİRLERİN ŞAİRİ...
2001/ Haziran / kayıp düşler

Şiirime nefes olan Turgay Coşkun abime sonsuz teşekkürlerimle...